



**КОРСУНСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА
ТАЛЬНІВСЬКОГО РАЙОНУ ЧЕРКАСЬКОЇ ОБЛАСТІ**

Р І Ш Е Н Н Я

від 23 січня 2015 року № 35/14
с. Корсунка

Про встановлення на 2015 рік місцевих
податків – податку на майно для об'єктів
житлової, нежитлової нерухомості та
транспортного податку

Керуючись статтями 140, 146 Конституції України, Законом України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» від 28 грудня 2014 року № 71-VIII, відповідно до пункту 24 частини 1 статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», враховуючи рекомендації постійної комісії з питань бюджету, планування та фінансів, сільська рада

ВИРІШИЛА :

1. Взяти до відома, що :

1.1. відповідно до підпункту 12.3.4. пункту 12.3. статті 12 Податкового кодексу України, рішення про встановлення місцевих податків та зборів офіційно оприлюднюється відповідним органом місцевого самоврядування до 15 липня року, що передуює бюджетному періоду, в якому планується застосування встановлюваних місцевих податків та зборів або змін (плановий період). В іншому разі норми відповідних рішень застосовуються не раніше початку бюджетного періоду, що настає за плановим періодом;

1.2. відповідно до підпункту 12.3.5. пункту 12.3. статті 12 Податкового кодексу України, у разі якщо сільська рада не прийняла рішення про встановлення місцевих податків і зборів та акцизного податку в частині реалізації суб'єктами господарювання роздрібної торгівлі підакцизних товарів, що є обов'язковими згідно з нормами цього Кодексу, такі податки до прийняття рішення справляються виходячи з норм цього Кодексу із застосуванням їх мінімальних ставок, а плата за землю справляється із застосуванням ставок, які діяли до 31 грудня року, що передуює бюджетному періоду, в якому планується застосування плати за землю;

1.3. відповідно до пункту 4 розділу П «Прикінцеві положення» Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» від 28 грудня 2014 року № 71-VIII, органам місцевого самоврядування рекомендовано

у місячний термін з дня опублікування Закону переглянути рішення щодо встановлення на 2015 рік податку на майно (в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки) для об'єктів житлової нерухомості, а також прийняти та оприлюднити рішення щодо встановлення у 2015 році податку на майно (в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки) для об'єктів нежитлової нерухомості, податку на майно (в частині транспортного податку) та акцизний податок з реалізації суб'єктами господарювання роздрібної торгівлі підакцизних товарів.

При цьому, Законом встановлено, що в 2015 році до рішень місцевих рад про встановлення місцевих податків на 2015 рік не застосовуються вимоги, встановлені Законом України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності»;

2. Внести зміни в рішення сільської ради від 12.06.2014 р. №30/3 « Про місцеві податки та збори і ставки єдиного податку в 2015 році» в частині встановлення на 2015 рік на території села Корсунка місцевого податку нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки для об'єктів житлової нерухомості та встановити у 2015 році податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки для об'єктів нежитлової нерухомості.

3. Встановити, що нормами статті 267 Податкового кодексу України із змінами згідно Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» від 28 грудня 2014 року № 71-VIII, введено Транспортний податок із ставкою з розрахунку на календарний рік у розмірі 25 000 гривень за кожен легковий автомобіль, який використовується до 5 років і має об'єм циліндрів двигуна понад 3000 куб. см.

4. Затвердити :

4.1. Положення про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки для об'єктів житлової нерухомості та податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, для об'єктів нежитлової нерухомості (додаток 1);

4.2. Положення про транспортний податок (додаток 2).

5. В зв'язку з тим, що відповідно до пункту 4 розділу П «Прикінцеві положення» Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» від 28 грудня 2014 року № 71-VIII, органам місцевого самоврядування не надано повноважень щодо встановлення на 2015 рік без дотримання процедури, визначеної підпунктом 12.3.4. пункту 12.3. статті 12 Податкового кодексу України, єдиного податку, плати за землю та місцевих зборів - збору за місця для паркування транспортних засобів та туристичного збору, вважати рішення сільської ради від 12.06.2014 р. №30/3 « Про місцеві

податки та збори і ставки єдиного податку в 2015 році» в частині ставок єдиного податку, збору за місця для паркування транспортних засобів та туристичного збору і рішення від 09.12.2014 р. №33/3 «Про затвердження ставок земельного податку та розміру орендної плати на 2015 рік» чинними на 2015 рік.

6. Визнати таким, що втратило чинність рішення сільської ради від 12.06.2014р. №30/3 «Про місцеві податки та збори і ставки єдиного податку в 2015 році» в частині збору за провадження деяких видів підприємницької діяльності .

7. Контроль за виконанням рішення покласти на постійну комісію з питань планування, бюджету, та фінансів.

8. Дане рішення вступає в силу з дня його оприлюднення.

Сільський голова



І.Хижняк

ПОЛОЖЕННЯ

про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки для об'єктів житлової нерухомості та податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, для об'єктів нежитлової нерухомості

Розділ I

Загальні положення

1.1. Положення про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки для об'єктів житлової нерухомості та податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, для об'єктів нежитлової нерухомості (далі – Положення) розроблено на підставі статті 266 Податкового кодексу України із змінами згідно Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» від 28 грудня 2014 року № 71-VIII.

Враховано, що:

- згідно пункту 4 розділу II «Прикінцеві положення» Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» від 28 грудня 2014 року № 71-VIII, _в 2015 році до рішень місцевих рад про встановлення місцевих податків на 2015 рік не застосовуються вимоги, встановлені Законом України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності;

- згідно пункту 33 розділу 1 Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» від 28 грудня 2014 року № 71-VIII, _ на 2015 рік ставки податку для об'єктів нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, не можуть перевищувати 1 відсоток мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року за 1 кв. метр для об'єктів нежитлової нерухомості.

1.2. Це положення є обов'язковим до виконання юридичними особами, фізичними особами (в тому числі нерезидентами), які є власниками житлової нерухомості.

1.3. Відповідно до :

підпункту 14.1.129. пункту 14.1 статті 14 Податкового кодексу України :
-об'єкти житлової нерухомості – це будівлі, віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду та дачні і садові будинки;

підпункту 14.1.129.1. пункту 14.1 статті 14 Податкового кодексу України, будівлі, віднесені до житлового фонду, поділяються на такі типи:

а) житловий будинок - будівля капітального типу, споруджена з дотриманням вимог, встановлених законом, іншими нормативно-правовими актами, і призначена для постійного у ній проживання. Житлові будинки поділяються на житлові будинки садибного типу та житлові будинки квартирного типу різної поверховості. Житловий будинок садибного типу - житловий будинок, розташований на окремій земельній ділянці, який складається із житлових та допоміжних (нежитлових) приміщень;

б) прибудова до житлового будинку - частина будинку, розташована поза контуром його капітальних зовнішніх стін, і яка має з основною частиною будинку одну (або більше) спільну капітальну стіну;

в) квартира - ізольоване помешкання в житловому будинку, призначене та придатне для постійного у ньому проживання;

г) котедж - одно-, півтораповерховий будинок невеликої житлової площі для постійного чи тимчасового проживання з присадибною ділянкою;

підпункту 14.1.129.2. садовий будинок - будинок для літнього (сезонного) використання, який в питаннях нормування площі забудови, зовнішніх конструкцій та інженерного обладнання не відповідає нормативам, установленим для житлових будинків;

підпункту 14.1.129.3. дачний будинок - житловий будинок для використання протягом року з метою позаміського відпочинку»;

підпункту 14.1.129.1 об'єкти нежитлової нерухомості - будівлі, приміщення, що не віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду.

У нежитловій нерухомості виділяють:

а) будівлі готельні - готелі, мотелі, кемпінги, пансіонати, ресторани та бари, туристичні бази, гірські притулки, табори для відпочинку, будинки відпочинку;

б) будівлі офісні - будівлі фінансового обслуговування, адміністративно-побутові будівлі, будівлі для конторських та адміністративних цілей;

- в) будівлі торговельні - торгові центри, універмаги, магазини, криті ринки, павільйони та зали для ярмарків, станції технічного обслуговування автомобілів, їдальні, кафе, закусочні, бази та склади підприємств торгівлі й громадського харчування, будівлі підприємств побутового обслуговування;
- г) гаражі - гаражі (наземні й підземні) та криті автомобільні стоянки;
- г) будівлі промислові та склади;
- д) будівлі для публічних виступів (казино, ігорні будинки);
- е) господарські (присадибні) будівлі - допоміжні (нежитлові) приміщення, до яких належать сараї, хліви, гаражі, літні кухні, майстерні, вбиральні, погребі, навіси, котельні, бойлерні, трансформаторні підстанції тощо;

Розділ II

Платники податку

2.1. Платниками податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості.

2.2. Визначення платників податку в разі перебування об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості у спільній частковій або спільній сумісній власності кількох осіб:

- а) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній частковій власності кількох осіб, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку;
- б) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділений в натурі, платником податку є одна з таких осіб-власників, визначена за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;
- в) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб і поділений між ними в натурі, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку.

Розділ III. Об'єкт оподаткування

3.1. Об'єктом оподаткування є об'єкт житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його частка.

3.2. Не є об'єктом оподаткування:

- а) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, а також організацій, створених ними в установленому порядку, що повністю утримуються за рахунок відповідного державного бюджету чи місцевого бюджету і є неприбутковими (їх спільній власності);

- б) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які розташовані в зонах відчуження та безумовного (обов'язкового) відселення, визначені законом, в тому числі їх частки;
- в) будівлі дитячих будинків сімейного типу;
- г) гуртожитки;
- г) житлова нерухомість непридатна для проживання, в тому числі у зв'язку з аварійним станом, визнана такою згідно з рішенням сільської ради;
- д) об'єкти житлової нерухомості, в тому числі їх частки, що належать дітям-сиротам, дітям, позбавленим батьківського піклування, та особам з їх числа, визнаним такими відповідно до закону, дітям-інвалідам, які виховуються одиницями матерями (батьками), але не більше одного такого об'єкта на дитину;
- е) об'єкти нежитлової нерухомості, які використовуються суб'єктами господарювання малого та середнього бізнесу, що провадять свою діяльність в малих архітектурних формах та на ринках;
- є) будівлі промисловості, зокрема виробничі корпуси, цехи, складські приміщення промислових підприємств;
- ж) будівлі, споруди сільськогосподарських товаровиробників, призначені для використання безпосередньо у сільськогосподарській діяльності;
- з) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності громадських організацій інвалідів та їх підприємств.

Розділ 1У. База оподаткування

4.1. Базою оподаткування є загальна площа об'єкта житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його часток.

4.2. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, які перебувають у власності фізичних осіб, обчислюється контролюючим органом на підставі даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, що безоплатно надаються органами державної реєстрації прав на нерухоме майно та/або на підставі оригіналів відповідних документів платника податків, зокрема документів на право власності.

4.3. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності юридичних осіб, обчислюється такими особами самостійно виходячи із загальної площі кожного окремого об'єкта оподаткування на підставі документів, що підтверджують право власності на такий об'єкт.

Розділ У. Пільги із сплати податку

5.1. База оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи платника податку, зменшується:

- а) для квартири/квартир незалежно від їх кількості - на **70 кв. метрів**;
- б) для житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості - на **140 кв. метрів**;
- в) для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), - на **200 кв. метрів**.

5.2. Таке зменшення надається один раз за кожний базовий податковий (звітний) період (рік).

5.3. Сільська рада має право збільшити граничну межу житлової нерухомості, встановленої Податковим кодексом України (60 кв. м., або 120 кв. м., або 180 кв. м) , на яку зменшується база оподаткування.

5.4. Сільська рада встановлює пільги з податку, що сплачується на її території, з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, релігійних організацій України, статuti (положення) яких зареєстровані у встановленому законом порядку, та використовуються для забезпечення діяльності, передбаченої такими статутами (положеннями).

5.5. Пільги з податку, що сплачується на території сільської ради, з об'єктів житлової нерухомості для фізичних осіб визначаються виходячи з їх майнового стану та рівня доходів.

5.6. Пільги з податку, що сплачується з об'єктів житлової нерухомості для фізичних осіб не надаються на:

- об'єкт/об'єкти оподаткування, якщо площа такого/таких об'єкта/об'єктів перевищує п'ятикратний розмір неоподатковуваної площі, затвердженої рішенням сільської ради ;

- об'єкти оподаткування, що використовуються їх власниками з метою одержання доходів (здаються в оренду, лізинг, позичку, використовуються у підприємницькій діяльності).

5.7. Пільги з податку, що сплачується з об'єктів нежитлової нерухомості, встановлюються в залежності від майна, яке є об'єктом оподаткування.

5.8. Встановити, що податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки для об'єктів не житлової нерухомості не сплачується з об'єктів не житлової нерухомості, що перебуває у власності релігійних організацій, статуту (положення) яких зареєстровані у встановленому законом порядку, та використовуються для забезпечення діяльності, передбаченої такими статутами (положеннями).

5.9. Сільська рада до 1 лютого поточного року подає до відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням об'єкта нерухомості відомості стосовно пільг, наданих нею.

Розділ У1. Ставка податку

6.1. Ставка податку для об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюється у відсотках до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування і становить :

Для житлової нерухомості:

- 0,25 % - житловий будинок ; квартира ; котедж ;
- 0,15 %- прибудова до житлового будинку; садові будинки; дачні будинки ;

Для нежитлової нерухомості:

- 1,00 % - будівлі готельні ; будівлі торговельні ; будівлі для публічних виступів (казино, ігорні будинки);
- 1,00 % - будівлі офісні, інші будівлі;
- 1,00 % - магазини, їдальні, кафе, закусочні, бази та склади підприємств торгівлі й громадського харчування, будівлі підприємств побутового обслуговування;
- 1,00 % - гаражі ;
- 0,001 % - господарські (присадибні) будівлі - допоміжні (нежитлові) приміщення, до яких належать сараї, хліви, гаражі, літні кухні, майстерні, вбиральні, погребі, навіси, котельні, бойлерні, трансформаторні підстанції тощо.

Розділ У11. Порядок обчислення суми податку

7.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

7.

7.2. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості у такому порядку:

а) за наявності у власності платника податку одного об'єкта житлової нерухомості, в тому числі його частки, податок обчислюється, виходячи з бази оподаткування, зменшеної відповідно до підпунктів «а» або «б» пункту 5.1. цього Положення, та відповідної ставки податку;

б) за наявності у власності платника податку більше одного об'єкта житлової нерухомості одного типу, в тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів, зменшеної відповідно до підпунктів «а» або «б» пункту 5.1. цього положення та відповідної ставки податку;

в) за наявності у власності платника податку об'єктів житлової нерухомості різних типів (квартира та житловий будинок), у тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів, зменшеної відповідно до підпункту «в» пункту 5.1. цього положення та відповідної ставки податку;

г) сума податку розподіляється контролюючим органом пропорційно до питомої ваги загальної площі кожного з об'єктів житлової нерухомості.

Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів нежитлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості виходячи із загальної площі кожного з об'єктів нежитлової нерухомості та відповідної ставки податку.

7.3. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів не житлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості, виходячи з бази оподаткування, зменшеної відповідно до пункту 5.8. цього Положення, та відповідної ставки податку.

7.3. Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку та відповідні платіжні реквізити, зокрема, органу місцевого самоврядування за місцезнаходженням кожного з об'єктів житлової та/або

нежитлової нерухомості, надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його податкової адреси (місцем реєстрації)

8.

до 1 липня року, що настає за базовим податковим (звітним) періодом (роком).

Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

Контролюючий орган за місцем проживання (реєстрації) платників податку в десятиденний строк інформують відповідні контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості про надіслані (вручені) платнику податку податкові повідомлення-рішення про сплату податку у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

Нарахування податку та надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам - нерезидентам здійснюють контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності таких нерезидентів.

7.4. Платники податку мають право звернутися з письмовою заявою до контролюючого органу за місцем проживання (реєстрації) для проведення звірки даних щодо:

об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності платника податку;
розміру загальної площі об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності платника податку;

права на користування пільгою із сплати податку;
розміру ставки податку;
нарахованої суми податку.

У разі виявлення розбіжностей між даними контролюючих органів та даними, підтвердженими платником податку на підставі оригіналів відповідних документів, зокрема документів на право власності, контролюючий орган за місцем проживання (реєстрації) платника податку проводить перерахунок суми податку і надсилає (вручає) йому нове податкове повідомлення-рішення. Попереднє податкове повідомлення-рішення вважається скасованим (відкликаним).

7.5. Органи державної реєстрації прав на нерухоме майно, а також органи, що здійснюють реєстрацію місця проживання фізичних осіб, зобов'язані щоквартально у 15-денний строк після закінчення податкового (звітного) кварталу подавати контролюючим органам відомості, необхідні для розрахунку податку, за місцем розташування такого об'єкта нерухомого

майна станом на перше число відповідного кварталу в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

9.

7.6. Платники податку - юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцезнаходженням об'єкта/об'єктів оподаткування декларацію за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості декларація юридичною особою - платником подається протягом 30 календарних днів з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

7.7.. У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом календарного року податок обчислюється для попереднього власника за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а для нового власника - починаючи з місяця, в якому виникло право власності.

7.8. Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

Розділ У111. Порядок сплати податку

8.1. Податок сплачується за місцем розташування об'єкта/об'єктів оподаткування і зараховується до відповідного бюджету згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

Фізичні особи можуть сплачувати податок у сільській місцевості через каси сільської ради за квитанцією про прийняття податків.

Розділ 1X. Строки сплати податку

9.1. Податкове зобов'язання за звітний рік з податку сплачується:

- а) фізичними особами - протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;
- б) юридичними особами - авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що настає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації».

Секретар ради



С.Касір